

ele verdere stijging van de S&P 500 de kans op een daling alleen maar waarschijnlijker maakt.

Hoewel er iets voor de analyse van Spitznagel te zeggen valt, moet ook gezegd worden dat een gitzwart scenario hem niet heel slecht uit zou komen.

Zijn hedgefonds Universa gokt voornamelijk op extreme dalingen van de beurs en bleef na een stijging van 100 procent in 2008 toen de markten hard onderuitgingen, matig presteren in 2009 en 2010 toen de markten zich herstelden (-4%). ■

'Rectificatie'

In het artikel 'Accountants onder vuur' in Effect nummer 12 wordt vermeld dat Ernst & Young opzichtig faalde bij Landis. Deze omschrijving dekt niet de volledige lading en kan mogelijk een verkeerd beeld bij de lezer hebben gewekt, namelijk dat Ernst & Young de jaarrekeningen van Landis over 2000 (en 2001) volledig heeft gecontroleerd en ten onrechte van een goedkeurende verklaring heeft voorzien. Uit de uitspraak van de Raad van Tucht van 15

maart 2010 volgt dat Ernst & Young een goedkeurende verklaring op 5 maart 2001 heeft afgegeven, terwijl op die datum de controle van de jaarrekening over 2000 nog niet eens volledig was afgerond. Uit de uitspraak blijkt dat op vele punten voldoende onderbouwing ontbrak, zowel van de hoogte als van de verwerking van bedragen in de jaarrekening van Landis over 2000. Het is slechts dit dat werd beoogd weer te geven met de zin "Ernst & Young faalde opzichtig bij Landis".

Ingezonden brief: geen witte sokken

"Geachte redactie, in het artikel 'Accountants onder vuur' in Effect nummer 12 wordt ten onrechte de indruk gewekt dat accountants ruggratloze lieden zijn die zonder morren een goedkeurende verklaring afgeven bij opgeklopte cijfers van megalomane bestuurders. Ik verwerp dit beeld. Uit de tuchtrechtspraak volgt dat de afgelopen tien jaar slechts bij twee beursgenoteerde ondernemingen een accountant verwijtbaar heeft gehandeld. Dit betreft Ernst & Young bij de controle van de jaarrekening van Landis over 2000 en 2001 en Deloitte bij de controle van de jaarrekening van Ahold over 2000 en 2001. Deze

accountants zijn door de Raad van Tucht berispt en naar ik aanneem zullen de betreffende kantoren hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen en de gedupeerden compenseren. Ik verzoek u voortaan dergelijke tendentieuze artikelen niet meer te plaatsen. Accountant is een eerzame professie met een belangrijke rol in de maatschappij. Ik spreek hierbij de hoop uit dat u de goede naam van onze beroepsgroep niet langer bezoedelt. Ik draag overigens geen witte sokken."

(naam en adres bij redactie bekend)

Raboplan voor Rabobank

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

De Rabobank laat zich graag van haar maatschappelijke kant zien. De bank zonder aandeelhouders, maar met leden. Niet gericht op winst op de korte termijn, maar op 'klantwaarde'. Eigenlijk zijn Rabo-medewerkers helemaal geen bankiers, maar boeren, zaaierend op de akkers van de financiële markten, wetend dat oogsten een kwestie is van geduld, aandacht en de juiste hoeveelheid kunstmest.

Ondertussen krijgt de Beleggersservice van de VEB minstens zo veel klachten over Rabo-adviseurs als over concurrenten. De bank zag er geen been in dubieuze Amerikaanse hypotheekproducten aan particuliere klanten te slijten als zijnde 'even veilig als een spaarrekening'. Onze ervaring: als een boerenleenbankier zijn overall uitdoet, zit daar gewoon een krijtstreep onder.

Onlangs liet Rabo-bestuursvoorzitter Piet Moerland zijn maatschappelijke hart weer eens spreken. Een 'nationaal hypotheekakkoord' moet de in het slop geraakte huizenmarkt weer vlot trekken. De marktlieder op de hypotheekmarkt neemt het initiatief voor een nieuw Deltaplan. Of eigenlijk een oud Deltaplan: het is een forse stap terug in de tijd. De populaire hypotheekproducten van de afgelopen decennia – gebaseerd op maximalisering van de hypotheekrenteaftrek – verdwijnen in het plan om plaats te maken voor de 'good old' annuïteitenhypotheek en varianten daarop. Op deze manier wordt de kans kleiner dat gezinnen met een restschuld blijven zitten als het huis na een paar jaar weer wordt verkocht. In ruil daarvoor wil de Rabobank dat de AFM minder streng wordt ten aanzien van overkreditering. Banken willen weer ongehinderd tophypotheek kunnen verstrekken, bijvoorbeeld aan hoogopgeleide starters aan het begin van een veelbelovende carrière.

Het plan biedt eveneens een uitweg uit het langlopende debat over de hypotheekrenteaftrek. Door de jaarlijkse aflossing neemt ook de aftrek ieder jaar af. Hier zou een lagere overdrachtsbelasting tegenover moeten staan, waardoor een belangrijke hobbel voor de doorstroom op de woningmarkt wordt weggenomen. De discussie over de hypotheekrenteaftrek zou voor de komende decennia de ijskast in moeten.

Al met al een ingenieus idee, eerlijk is eerlijk. Maar voor consumenten en de fiscus is de combinatie beperking hypotheekrenteaftrek en overdrachtsbelasting een 'zero sum game'. En gezien de huidige overheidsfinanciën ligt het niet voor de hand dat de staat hierbij gaat inschieten.

Dan de banken. De kredietcrisis heeft ervoor gezorgd dat het doorverkopen van hypotheekleningen door middel van securitisatie lastiger is geworden. De annuïteitenhypotheek biedt op termijn balansverlichting – welkom in het licht van de verhoogde solvabiliteitseisen die aan banken worden gesteld. Daarnaast is het aantrekkelijk gretige starters een zo lang mogelijke polsstok te kunnen verkopen; het hogere risico dat hiermee gepaard gaat, wordt naar mijn inschatting meer dan gecompenseerd door de eerdere aflossingen.

Of de huizenmarkt uit het slop komt, valt nog te bezien. In ieder geval hebben hypotheekbanken baat bij het Raboplan. En natuurlijk niemand meer dan de marktlieder, de Rabobank. ■